

Sygn. akt XII K 40/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Marzena Tomczyk – Zięba

Ławnicy: Grzegorz Tobiasz, Teresa Smuga

Protokolant: sekr. sąd. Mirosław Grzęda, sekr. sąd. Mikołaj Żaboklicki, staż. Jacek Fryszkowski

z udziałem Prokuratora Tomasza Cieślaka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 21 kwietnia 2020 r., 21 maja 2020 r., 9 czerwca 2020 r. i 24 sierpnia 2020 r.

sprawy:

1. **R. K.**, urodzonego (...) w W., syna H. i G. z domu K.

oskarżonego o to, że

I. w dniu 14 września 2019 r. w W. przy ul. (...) w sklepie spożywczym (...), działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. K. groził użyciem przemocy wobec pracownicy sklepu (...), posługując się przy tym nożem i dokonał zaboru, w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 506 zł oraz papierosów różnych marek o łącznej wartości 10.341,31 zł na szkodę D. M., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. w dniu 5 sierpnia 2019 r. w W. przy ul. (...) w Urzędzie Skarbowym W.-P., działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. K. dokonał zaboru, w celu przywłaszczenia torebki damskiej z zawartością pieniędzy w kwocie 110 zł, portfela, dowodu osobistego wystawionego na dane R. G., karty debetowej wydanej przez E., okularów przeciwsłonecznych, lekarstw, kosmetyków, kluczy do mieszkania oraz usunął dokumenty, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dowodu rejestracyjnego od samochodu marki T. (...) nr rej. (...), prawa jazdy wystawionego na dane R. G., powodując straty w łącznej wysokości 830 zł na szkodę R. G., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. **Ł. K.**, urodzonego (...) w P., syna H. i G. z domu K.

oskarżonego o to, że

I. w dniu 14 września 2019 r. w W. przy ul. (...) w sklepie spożywczym (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. groził użyciem przemocy wobec pracownicy sklepu (...), posługując się przy tym nożem i dokonał zaboru, w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 506 zł oraz papierosów różnych marek o łącznej wartości 10.341,31 zł na szkodę D. M., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 5 sierpnia 2019 r. w W. przy ul. (...) w Urzędzie Skarbowym W.-P., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. dokonał zaboru, w celu przywłaszczenia torebki damskiej z zawartością pieniędzy w kwocie 110 zł, portfela, dowodu osobistego wystawionego na dane R. G., karty debetowej wydanej przez E., okularów przeciwsłonecznych, lekarstw, kosmetyków, kluczy do mieszkania oraz usunął dokumenty, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dowodu rejestracyjnego od samochodu marki T. (...) nr rej. (...), prawa jazdy wystawionego na dane R. G., powodując straty w łącznej wysokości 830 zł na szkodę R. G., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

orzeka

1. oskarżonego R. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I, z tym, że przyjmuje, iż dopuścił się go w okresie 5 lat po odbyciu kary co najmniej 1 (jednego) roku pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, czym wyczerpał dyspozycję przepisów art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., i za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. skazuje go i wymierza mu karę **7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności**; a na podstawie art. 33§1, §2 i §3 k.k. wymierza mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

2. oskarżonego R. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II, i za to na podstawie art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 278§1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**; a na podstawie art. 33§1 i §2 i §3 k.k. wymierza mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

3. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i §2 k.k. orzeka wobec oskarżonego R. K. karę łączną **7 (siedmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności i karę łączną 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

4. oskarżonego Ł. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I (III z a/o), i za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 280§2 k.k. wymierza mu karę **6 (sześciu) lat** pozbawienia wolności; a na podstawie art. 33§1, §2 i §3 k.k. wymierza mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

5. oskarżonego Ł. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II (IV z a/o), i za to na podstawie art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 278§1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności; a na podstawie art. 33§1 i §2 i §3 k.k. wymierza mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych

6. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i §2 k.k. orzeka wobec oskarżonego Ł. K. karę łączną **6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności i karę łączną 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

7. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka od oskarżonych R. K. i Ł. K. solidarnie obowiązek naprawienia szkody w kwocie 830 (osiemset trzydzieści) złotych na rzecz pokrzywdzonej R. G.;

8. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych wobec oskarżonych R. K. oraz Ł. K. kar pozbawienia wolności zalicza okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. wobec R. K. od dnia 27 września 2019 r. do dnia 6

sierpnia 2020 r., a wobec Ł. K. w dniu 27 września 2019 r. oraz od dnia 16 grudnia 2019 r. do dnia 23 stycznia 2020 r. oraz od dnia 2 maja 2020 r. do dnia 26 czerwca 2020 r.;

9. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowód rzeczowy ujawniony w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) (k. 175) pod. poz. 1 (DRZ (...)) zwraca oskarżonemu Ł. K.;

10. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze i §17 ust 1 pkt 2, ust. 2 pkt 5 oraz § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (1) kwotę 1260 (tysiąca dwustu sześćdziesięciu) złotych powiększoną o należny podatek VAT oraz na rzecz adw. A. B. kwotę 1260 (tysiąca dwustu sześćdziesięciu) złotych powiększoną o należny podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą przez oskarżonych pomoc prawną udzieloną oskarżonym z urzędu;

11. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych R. K. i Ł. K. od uiszczenia kosztów postępowania w sprawie i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 40/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. K.	W dniu 14 września 2019 r. w W. przy ul. (...) w sklepie spożywczym (...), działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. K. groził użyciem przemocy wobec pracownicy sklepu (...), posługując się przy tym nożem i dokonał zaboru, w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 506 zł oraz papierosów różnych marek o łącznej wartości 10.341,31 zł na szkodę D. M., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu kary co najmniej 1 roku pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W bliżej nieustalonym czasie, bezpośrednio przed popełnieniem przez R. K. oraz Ł. K. rozboju, R. K. wezwał taksówkę na parking sklepu (...) umiejscowionego niedaleko sklepu (...) mieszczącym się przy ul. (...). Oskarżeni ustalili także, co który z oskarżonych ma robić w trakcie dokonywania rozboju. Dodatkowo R. K. poinformował brata o tym, iż ma przy sobie	częściowo wyjaśnienia R. K.	k. 59-61; k. 100-104; k. 559v-560	

<p>nóż, którym zamierza się posłużyć w trakcie popełniania przestępstwa.</p>			
<p>W dniu 14 września 2019 r. o godzinie 19:53 do sklepu (...) weszli R. K. oraz Ł. K.. W związku z tym, iż w sklepie znajdowali się klienci, wyszli ze sklepu w oczekiwaniu na opuszczenie sklepu przez tych klientów.</p>	<p>zapis monitoringu znajdującego się w sklepie (wraz z protokołem oględzin)</p>	<p>k. 7 i k. 19-21</p>	
<p>W momencie wyjścia klientów ze sklepu o godzinie 19:55 oskarżeni wrócili do sklepu. R. K. wchodząc pierwszy do sklepu od razu poszedł za ladę, po drodze wyciągając nóż o ostrzu ok. 10 cm i po wejściu za ladę sklepu, nakazał kasjerce M. K. (2) otworzenie kasy. Początkowo ekspedientka nie chciała spełnić tego żądania, powiedziała oskarżonemu, iż na terenie sklepu jest monitoring. Wtedy R. K. zaczął wymachiwać nożem w jej stronę oraz zagroził jej, że ją zabije, jeśli nie otworzy kasy. W tym momencie, aby uniknąć uderzenia nożem M. K. (2) na chwilę chwyciła rękę, w której R. K. trzymał nóż, a następnie otworzyła kasę. R. K. wyciągnął z kasy pieniądze w kwocie 506 zł. Następnie wziął spod lady sklepowej dwie torby plastikowe i zapakował do nich papierosy z regału zza lady. W trakcie pakowania paczek papierosów M. K. (2) wzięła z półki</p>	<p>zapis monitoringu znajdującego się w sklepie (wraz z protokołem oględzin)</p>	<p>k. 7 k. 19-21</p>	

znajdującej się w pobliżu kasy fiskalnej słoik z ogórkami i uderzyła nim R. K.. Po uderzeniu oskarżony odwrócił się do pokrzywdzonej, ciągle trzymając nóż w dłoni, przybliżył się do niej wymachując nożem blisko jej ciała.

Ł. K. po wejściu do sklepu (...) od razu skierował się na zaplecze sklepu, sprawdził co tam się znajduje. Następnie po sprawdzeniu zaplecza Ł. K. wszedł za ladę, stanął bezpośrednio za R. K., który posługiwał się nożem, wziął dwie przezroczyste plastikowe torby w kolorze zielonym i zaczął do nich pakować papierosy z regału zza lady. Kolejno znów udał się na zaplecze, aby pakować papierosy do zabranych toreb i dodatkowo zabrał stamtąd paczki papierosów popakowane w kartony, wkładając te kartony pod rozpinaną bluzę, którą miał na sobie w trakcie zdarzenia.

Po zapakowaniu toreb papierosami oskarżeni w pośpiechu wybiegli ze sklepu.

częściowo wyjaśnienia R. K.

k. 59-61 k. 100-104 k. 559v-560

częściowo wyjaśnienia Ł. K.

k. 560-560v

zeznania pokrzywdzonego D. M.	k. 3-4 k. 23 k. 696v-697v		
zeznania pokrzywdzonej M. K. (2) (wraz z protokołem okazania wizerunku oskarżonego R. K.)	k. 8-9 k. 87-88 k. 696-696v		
protokół oględzin rzeczy – bluzy należącej do Ł. K.	k. 170-174		
Wartość skradzionych papierosów wyniosła 10.341.31 zł.	zapis monitoringu znajdującego się w sklepie (wraz z protokołem oględzin)	k. 7 k. 19-21	
zeznania pokrzywdzonego D. M.	k. 23, k. 696v-697v		
szczegółowe rozliczenie inwentaryzacji sporządzone przez D. M.	k. 24-25		
Po wyjściu ze sklepu (...) R. K. i Ł. K. wsiedli do zamówionej wcześniej taksówki. Po drodze do taksówki R. K. pozbył się noża. Oskarżeni wysiedli z taksówki na ul. (...), gdzie schowali ukradzione papierosy na podwórku kamienicy, po czym udali się do sklepu aby kupić alkohol. Następnie obaj udali się do mieszkania M. P. przy ul. (...), do którego oskarżeni mieli klucze. Następnego dnia oskarżeni udali się na bazar R., gdzie	częściowo wyjaśnienia R. K.	k. 59-61 k. 100-104 k. 559v-560	

sprzedawali ukradzione papierosy.			
R. K. i Ł. K. zostali zatrzymani w dniu 27 września 2019 r. Z uwagi na to, iż w trakcie interwencji policji Ł. K. wyskoczył z okna mieszkania usytuowanego na piątym piętrze, został on przewieziony do placówki medycznej i został tam poddany hospitalizacji. Po przeprowadzonej hospitalizacji Ł. K. został ponownie zatrzymany w dniu 16 grudnia 2019 r.	protokół zatrzymania R. K.	k. 31	
protokoły zatrzymania Ł. K.	k. 29 k. 304		
zeznania świadka M. P.	k. 64-65		
zeznania świadka M. J.	k. 67-68 k. 560v-561		
zeznania świadka S. K.	k. 70-71 k. 561-561v		
częściowo wyjaśnienia R. K.	k. 59-61 k. 100-104 k. 559v-560		
Zarówno R. K., jak i Ł. K. byli uprzednio karani za podobne przestępstwa, w tym R. K. opisany wyżej czyn popełnił ponownie w ciągu 5 lat od odbycia co najmniej 1 rok kary	dane o karalności R. K., odpisy wyroków dot. R. K. wraz z informacjami o odbyciu kary	k. 163-164 k. 160-160v, k. 463-463v	

pozbawienia wolności, a Ł. K. od odbycia co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności.			
dane o karalności Ł. K.	k. 166-167, k.221-226		
R. K. oraz Ł. K. w trakcie popełniania czynu zabronionego mieli zachowaną zdolność do rozpoznawania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem.	opinia sądowo-psychiatryczna dot. R. K.	k. 803-804	
opinia sądowo-psychiatryczna dot. Ł. K.	k. 805-806		
1.1.2.	R. K.	W dniu 5 sierpnia 2019 r. w W. przy ul. (...) w Urzędzie Skarbowym W.-P., działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. K. dokonał zaboru, w celu przywłaszczenia torebki damskiej z zawartością pieniędzy w kwocie 110 zł, portfela, dowodu osobistego wystawionego na dane R. G., karty debetowej wydanej przez E., okularów przeciwsłonecznych, lekarstw, kosmetyków, kluczy do mieszkania oraz usunął dokumenty, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dowodu rejestracyjnego od samochodu marki T. (...) nr rej. (...), prawa jazdy wystawionego na dane R. G., powodując straty w łącznej wysokości 830 zł na szkodę R. G., przy	

		<p>czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne, tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 5 sierpnia 2019 r. około godziny 14:40 R. K. oraz Ł. K. weszli do Urzędu Skarbowego W. – P. w W. przy ul. (...). Po wejściu do budynku R. K. pozostał w korytarzu głównym urzędu na tzw. czatach, natomiast Ł. K. wszedł na pierwsze piętro urzędu, gdzie udał się do jednego z pokoi zajmowanego przez R. G. (gdzie pokrzywdzonej nie było w pokoju), zabrał jej torebkę, w której znajdował się portfel z gotówką w kwocie 110 zł, dowód osobisty, karta debetowa wydana przez E., prawo jazdy, dowód rejestracyjny pojazdu, a także okulary przeciwsłoneczne, lekarstwa, kosmetyki oraz klucze do mieszkania. Najpierw z urzędu wyszedł R. K. i czekał na Ł. K. przed drzwiami do urzędu. Następnie z urzędu wyszedł Ł. K. przykrywając ukradzioną</p>	<p>wyjaśnienia R. K.</p>	<p>k. 59-61 k. 100-104 k. 559v-560</p>	

torebkę swoim ubraniem przewieszonym przez rękę.			
wyjaśnienia Ł. K.	k. 560-560v		
zeznania pokrzywdzonej R. G.	k. 196-197 k. 641v-642		
zapis monitoringu znajdującego się w urzędzie (wraz z protokołem oględzin)	k. 206-211		
Następnie oskarżeni oddalili się z miejsca zdarzenia. Po sprawdzeniu zawartości torebki, wyjęli z niej pieniądze oraz kartę debetową, a torebkę z resztą zawartości wyrzucili do kosza na śmieci. Kolejno za pomocą karty debetowej dokonali kilku transakcji zbliżeniowych do 50 zł, później wyrzucając także i ją.	wyjaśnienia R. K.	k. 59-61 k. 100-104 k. 559v-560	
Zarówno R. K., jak i Ł. K. byli uprzednio karani, w tym za przestępstwa kradzieży, na kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności i kary te odbyli przed upływem 5 lat od popełnienia czynu będącego przedmiotem osądu w niniejszym postępowaniu.	dane o karalności R. K., odpisy wyroków	k. 163-164, k. k. 160-160v, k. 463-463v	
dane o karalności Ł. K., odpisy wyroków, informacje z systemu NOE-SAD	k. 166-167, k.276-276v, k.262-267, k.270-273		

R. K. oraz Ł. K. w trakcie popełniania czynu zabronionego mieli zachowaną zdolność do rozpoznawania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem.	opinia sądowo-psychiatryczna dot. R. K.	k. 803-804	
opinia sądowo-psychiatryczna dot. Ł. K.	k. 805-806		
1.1.3.	Ł. K.	W dniu 14 września 2019 r. w W. przy ul. (...) w sklepie spożywczym (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. groził użyciem przemocy wobec pracownicy sklepu (...), posługując się przy tym nożem i dokonał zaboru, w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 506 zł oraz papierosów różnych marek o łącznej wartości 10.341,31 zł na szkodę D. M., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakty uznane za udowodnione takie jak w 1.1.1.	Dowody wskazane w 1.1.1.	Numery kart wskazane w 1.1.1.	
1.1.4.	Ł. K.	W dniu 5 sierpnia 2019 r. w W. przy ul. (...)	

		<p>w Urzędzie Skarbowym W.-P., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. dokonał zaboru, w celu przywłaszczenia torebki damskiej z zawartością pieniędzy w kwocie 110 zł, portfela, dowodu osobistego wystawionego na dane R. G., karty debetowej wydanej przez E., okularów przeciwsłonecznych, lekarstw, kosmetyków, kluczy do mieszkania oraz usunął dokumenty, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dowodu rejestracyjnego od samochodu marki T. (...) nr rej. (...), prawa jazdy wystawionego na dane R. G., powodując straty w łącznej wysokości 830 zł na szkodę R. G., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne, tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakty uznane za udowodnione takie jak w 1.1.2	Dowody wskazane w 1.1.2	Numery kart wskazane w 1.1.2	

Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	R. K. i Ł. K.	czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. (jw. w 1.1.1.) oraz czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (jw. w 1.1.3.)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżeni R. K. oraz Ł. K. nie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia papierosów w łącznej kwocie 10.341 zł, tylko po ok. 10 paczek papierosów.	częściowo wyjaśnienia R. K.	k. 559v-560	
częściowo wyjaśnienia Ł. K.	k. 560-560v		
Ł. K. nie miał świadomości, iż R. K. w trakcie dokonywania rozboju posługiwał się nożem.	częściowo wyjaśnienia Ł. K.	k. 560-560v	
OCena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1. i 1.1.3.	Zapis monitoringu znajdującego się w sklepie (wraz z protokołem oględzin)	Sąd nie miał wątpliwości, że zabezpieczony w sprawie dowód w postaci zapisu monitoringu znajdującego się w sklepie przedstawia przebieg całego zdarzenia, jest zgodny z materiałem dowodowym brany pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego, a jego autentyczność nie była kwestionowana przez strony.	
Zeznania świadków M. K. (2) i D. M.	Sąd ocenił zeznania świadków jako wiarygodne, gdyż są one rzeczowe, konkretne, wewnętrznie i wzajemnie niesprzeczne, jak również znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym ujawnionym w toku postępowania, na podstawie którego Sąd ustalił stan faktyczny w sprawie, a w szczególności z zapisem monitoringu znajdującego się w sklepie. M. K. (2) wyczerpująco opisała zachowanie oskarżonego R. K., a także częściowo zachowanie Ł. K. (gdyż, co oczywiste gdy oskarżony Ł. K. był na zapleczu sklepu to pokrzywdzona go nie widziała). Natomiast D. M. logicznie wyjaśnił sprzeczności w deklarowanej wartości skradzionych przez oskarżonych papierosów. W ocenie Sądu, brak jest podstaw do kwestionowania wartości skradzionych papierosów.		

	<p>D. M. wskazał, że sklep przejął w dniu 25 sierpnia 2019 r. i na bieżąco była przeprowadzana inwentaryzacja.</p>	
<p>Szczegółowe rozliczenie inwentaryzacji sporządzone przez świadka D. M.</p>	<p>Dołączony do akt sprawy dokument inwentaryzacji ilości skradzionych paczek papierosów w łącznej wartości 10.341,31 zł koresponduje z zapisem monitoringu znajdującym się w sklepie oraz z zeznaniami D. M..</p>	
<p>Zeznania świadków: M. J. oraz S. K. oraz M. P.</p>	<p>Zeznania funkcjonariuszy policji oraz świadka M. P. opisujące okoliczności zatrzymania oskarżonych w mieszkaniu przy ul. (...) należało uznać jako wiarygodne, gdyż są one rzeczowe, konkretne, wewnętrznie i wzajemnie niesprzeczne. Zeznania świadków nie były kwestionowane przez strony postępowania.</p>	
<p>Częściowo wyjaśnienia R. K.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego R. K. w zakresie, w którym oskarżony przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu, opisał okoliczności korespondujące z zapisem monitoringu znajdującego się w sklepie, a także okoliczności przygotowania się do popełnienia przestępstwa rozboju – w postaci zamówienia taksówki oraz poinformowania współoskarżonego (brata) o planowanym użyciu</p>	

	<p>noża, gdyż są one spójne oraz logiczne. Sąd uznał, że oskarżony nie miał żadnych powodów aby bezpodstawnie obciążać swojego brata w zakresie jego wiedzy co do użycia noża podczas zdarzenia. Z tego samego powodu Sąd dał wiarę także wyjaśnieniom oskarżonego dotyczącym tego co oskarżeni zrobili z łupem po dokonaniu rozboju – sprzedawali papierosy na bazarze oraz gdzie udali się po popełnieniu rozboju. Uznać za wiarygodne należało także wyjaśnienia oskarżonego w zakresie przebiegu zatrzymania oskarżonych, gdyż są one logiczne, wewnątrznie niesprzeczne oraz korespondują one z zeznaniami świadków przesłuchanych w sprawie.</p>	
<p>Częściowo wyjaśnienia Ł. K.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego Ł. K. jedynie w zakresie, w którym oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu, gdyż koresponduje to z innymi dowodami zebranymi w sprawie, w szczególności z zapisem monitoringu, a także wyjaśnieniami R. K. w zakresie w jakim Sąd uznał je za wiarygodne.</p>	
<p>Dane o karalności R. K. i Ł. K., odpisy wyroków</p>	<p>Przedmiotowe dokumenty są bezsporne, nie były kwestionowane przez strony postępowania.</p>	

<p>Opinie sądowo-psychiatryczne dot. R. K. i Ł. K.</p>	<p>Sporządzona opinia jest jasna, kompletna, rzeczowa, wewnętrznie spójna, sporządzona przez osoby do tego uprawnione, a strony nie poddały w wątpliwość wniosków z niej wywiedzionych, iż oskarżeni w momencie popełniania czynu zabronionego byli poczytalni i mieli zachowaną zdolność do rozpoznawania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem.</p>		
<p>Protokoły oględzin rzeczy – bluzy należącej do Ł. K. oraz protokoły zatrzymania oskarżonych</p>	<p>W oparciu o prawidłowo dokonane i utrwalone protokolarnie czynności sąd ustalił fakt zatrzymania oskarżonych, a także zabezpieczenie przez funkcjonariuszy policji bluzy należącej do Ł. K., którą miał na sobie w czasie popełniania przestępstwa. Autentyczność i rzetelność protokołów nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości sądu.</p>		
<p>1.1.2. i 1.1.4.</p>	<p>Zapis monitoringu znajdującego się w urzędzie (wraz z protokołem oględzin)</p>	<p>Sąd nie miał wątpliwości, że zabezpieczony w sprawie dowód w postaci zapisu monitoringu znajdującego się w budynku Urzędu Skarbowego, który zarejestrował, iż oskarżeni wchodzą do budynku, (R. K. czeka na korytarzu), a następnie pojedynczo wychodzą z budynku – Ł. K. niosąc torebkę koloru beżowego</p>	

		przykrytą ubraniem, jest zgodny z materiałem dowodowym brany pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego, a jego autentyczność nie była kwestionowana przez strony.
Zeznania świadka R. G.	Sąd ocenił zeznania świadka jako wiarygodne, gdyż są one rzeczowe, konkretne, wewnętrznie i wzajemnie niesprzeczne, jak również znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym ujawnionym w toku postępowania, na podstawie którego Sąd ustalił stan faktyczny w sprawie w postaci zapisu monitoringu oraz wyjaśnień oskarżonych.	
Wyjaśnienia R. K. oraz Ł. K.	Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonych R. K. oraz Ł. K.. Wyjaśnienia R. K. dotyczące kradzieży torebki z zawartością były wyczerpujące, logiczne i spójne. Oskarżony opisał całe zdarzenie, wskazał kto jakie miał zadanie podczas popełnienia czynu zabronionego – on stał na „czatach” na parterze urzędu, natomiast Ł. K. wszedł na piętro i zabrał torebkę damską. Następnie po sprawdzeniu zawartości torebki i wyjęciu pieniędzy oraz karty debetowej wyrzucili torebkę do kosza na śmieci. Ł. K. jedynie przyznał się do zarzuczonego mu czynu	

	i nie kwestionował w zakresie tego czynu wyjaśnień swojego brata R. K..		
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	Częściowo wyjaśnienia R. K.	Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, dotyczących ilości paczek papierosów, które oskarżony zabrał w trakcie rozboju – podana przez niego ilość paczek (w postaci 10 sztuk) jest sprzeczna z zapisem monitoringu oraz zeznaniami świadków: M. K. (2) oraz D. M. (wraz z przedstawioną w sprawie inwentaryzacją), które potwierdzają, iż ukradzionych paczek było dużo więcej – ukradzione paczki papierosów wypełniają łącznie cztery torby zakupowe oraz mieszczą się pod bluzą Ł. K. w czasie opuszczania sklepu.	
Częściowo wyjaśnienia Ł. K.	Także w przypadku oskarżonego Ł. K. Sąd odmówił wiarygodności jego wyjaśnieniom, dotyczącym ilości paczek papierosów, które		

oskarżony zabrał w trakcie rozboju – podana przez niego ilość paczek (w postaci 10 sztuk) jest sprzeczna z zapisem monitoringu oraz zeznaniami świadków: M. K. (2) oraz D. M. (wraz z przedstawioną w sprawie inwentaryzacją), które potwierdzają, iż ukradzionych paczek było dużo więcej – ukradzione paczki papierosów wypełniają łącznie cztery torby zakupowe oraz mieszczą się pod bluzą Ł. K..

Sąd nie dał wiary także wyjaśnieniom Ł. K. dotyczącym tego, iż nie wiedział on o tym, iż jego brat posługuje się nożem w trakcie rozboju, gdyż są one sprzeczne z wyjaśnieniami R. K., który przyznał, iż przed dokonaniem rozboju poinformował swojego brata o tym, że ma zamiar posłużyć się nożem oraz z zapisem monitoringu, który zarejestrował, iż w trakcie dokonywania rozboju Ł. K. staje bezpośrednio za R. K. i zabiera z półki papierosy kiedy ten trzyma nóż. W ocenie Sądu, nie miałoby sensu bezpodstawne obciążanie przez R. K. swojego brata Ł. K.. W tym zakresie należało uznać, iż wyjaśnienia Ł. K. przeczą logice oraz zasadom wiedzy i doświadczenia życiowego, a są tylko

	ustaloną przez niego linią obrony.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1., 4.	R. K. i Ł. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W myśl art. 280 § 2 k.k. podlega karze ten, kto kradnie, używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności, posługując się w tym celu bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem lub środkiem obezwładniającym albo działa w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub wspólnie z inną osobą, która posługuje się taką bronią, przedmiotem, środkiem lub sposobem. Przedmiotem ochrony powyższego przepisu jest mienie, zdrowie, wolność i nietykalność cielesna człowieka. Co istotne rozbój jest przestępstwem			

niezależnie od wartości przedmiotu kradzieży. Rozbój jest we wszystkich typach przestępstwem umyślnym, kierunkowym, można go popełnić tylko w zamiarze bezpośrednim. Należy mieć także na uwadze, iż pojęcie posługiwania się ma znaczenie szersze niż pojęcie używania. Sprawca niekoniecznie musi zatem wykorzystać przedmiot, wystarczy, jeżeli pokaże go pokrzywdzonemu. Kolejnym znamieniem kwalifikującym jest działanie wspólnie z inną osobą, która posługuje się wskazanym przedmiotem lub sposobem.

W związku z powyższym nie ulega wątpliwości, iż oskarżeni R. K. oraz Ł. K. swoim działaniem wypełnili znamiona przestępstwa rozboju z kwalifikowanym typem z art. 280 § 2 k.k. w warunkach recydywy (Ł. K. w warunkach zwykłej, natomiast R. K. w warunkach wielokrotnej – o tym w kolejnym podpunkcie). Oskarżeni weszli do sklepu (...) wspólnie (na zapisie monitoringu widać, iż przed dokonaniem rozboju wchodzą do sklepu i sprawdzają czy są w nim klienci – jako, że kupujący są obecni, to wychodzą ze sklepu i czekają, aż klienci wyjdą z niego) i od razu przystąpili do zaplanowanego wcześniej

rozboju. Oskarżony R. K. wszedł natychmiast za ladę, wyciągnął nóż i grożąc natychmiastowych użyciem przemocy wobec ekspedientki nakazał jej otwarcie kasy. W swoim działaniu oskarżony był bardzo agresywny, atakował pokrzywdzoną gwałtownie, kierował w jej stronę nóż ostrzem, zamachując się wielokrotnie z bardzo bliskiej odległości. Po wyjęciu pieniędzy z kasy w kwocie 506 zł, zaczął pakować do plastikowych toreb zakupowych papierosy umieszczone za ladą. Podczas gdy R. K. terroryzował ekspedientkę, Ł. K. od razu wszedł na zaplecze w poszukiwaniu cennych przedmiotów, zdecydował się następnie na kradzież papierosów, które częściowo zapakował do toreb zakupowych, a częściowo schował pod zabezpieczoną w postępowaniu bluzę. Wartość zabranych rzeczy to kwota 10 341, 31 zł. O tym, iż oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu oraz z góry przemyślanym planem z podziałem ról przy popełnianiu przestępstwa rozboju, świadczy przede wszystkim to gdzie skierowali swoje kroki natychmiast po wejściu do sklepu, krótki czas dokonania przestępstwa (zaledwie około 5 minut) oraz okoliczność,

iż zorganizowali sobie transport w postaci taksówki, aby jak najszybciej oddalić się z miejsca zdarzenia.

Należy wskazać, iż nie trzeba bezpośrednio posługiwać się nożem w trakcie rozboju, aby wypełnić znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 280 § 2 k.k. Warunkiem odpowiedzialności za współsprawstwo jest wykazanie, że współdziałających łączyło porozumienie obejmujące wspólne wykonanie czynu zabronionego zgodnie z przyjętym podziałem ról, a każdy z uczestników porozumienia obejmował świadomością całość znamion określonego czynu zabronionego. Współdziałający muszą mieć świadomość wykonania czynu zabronionego, a zatem przynajmniej wiedzieć o sobie i zdawać sobie sprawę, że podejmowana czynność składa się na realizację wspólnie wykonywanej całości przedsięwzięcia. Nie jest konieczne ustalenie uprzedniej umowy sprawców; wystarczy porozumienie osiągnięte choćby w sposób dorozumiany i najpóźniej w momencie realizacji działań sprawczych, w czasie wykonywania czynu wspólnymi siłami oraz świadomego

współdziałania
współsprawców w
realizacji znamion
przestępstwa (vide: wyrok
Sądu Apelacyjnego w
Krakowie z dnia 14
czerwca 2018 r. sygn.
II AKa 60/18). Nie
ulega wątpliwości, iż Ł.
K. swoją świadomością
obejmował wszystkie
znamiona przestępstwa z
art. 280 § 2 k.k., wiedział,
iż R. K. będzie posługiwał
się nożem – co potwierdził
R. K. w złożonych
wyjaśnieniach w sprawie,
co więcej w trakcie
dokonywania rozboju w
pewnym momencie stanął
bezpośrednio za R. K.
i pakował do torby
zakupowej papierosy.

W trakcie rozboju
oskarżeni dokonali zaboru
mienia w celu
przywłaszczenia.

Okolicznością bezsporną
jest także to, że
oskarżeni dokonali tego
przestępstwa z chęci
osiągnięcia korzyści
majątkowej – po
dokonaniu rozboju
sprzedawali swój łup
na bazarze, a część
z ukradzionych pieniędzy
przeznaczyli na zakup
alkoholu.

Zgodnie z treścią art. 64 § 1
k.k. jeżeli sprawca skazany
za przestępstwo umyślne
na karę pozbawienia
wolności popełnia w ciągu
5 lat po odbyciu co
najmniej 6 miesięcy kary
umyślne przestępstwo
podobne do przestępstwa,

za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Ł. K. odbył karę pozbawienia wolności powyżej 6 miesięcy m.in. za przestępstwa kradzieży w okresie od 23 marca 2015 r. do 26 stycznia 2016 r., więc popełnił przestępstwo podobne w ciągu 5 lat od odbycia orzeczonej kary (wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Pragi Północ, sygn. akt IV K 443/16).

Zarówno R. K., jak i Ł. K. rozumieli znaczenie prawne przepisów, które złamali, zgodnie z opinią biegłych, którą Sąd uznał za wiarygodną, nie mieli ani zniesionej ani ograniczonej poczytalności w trakcie popełnienia czynu zabronionego.

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1.	R. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W przypadku oskarżonego R. K. przy czynie opisanym w pkt 1 wyroku, Sąd jedynie zmienił			

kwalifikację prawną dotyczącą warunków jakie zostały spełnione przy popełnieniu przez niego przestępstwa, na co zwrócił uwagę prokurator podczas odczytywania aktu oskarżenia, z art. 64 § 1 k.k. na art. 64 § 2 k.k., gdyż R. K. popełnił przestępstwo rozboju w warunkach tzw. multirecydywy, a nie jak w zarzuconym mu czynie w warunkach recydywy specjalnej zwykłej.

Zgodnie z treścią art. 64 § 2 k.k., jeżeli sprawca uprzednio skazany w warunkach określonych w § 1, który odbył łącznie co najmniej rok kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości lub części ostatniej kary popełnia ponownie umyślne przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu, przestępstwo zwałczenia, rozboju, kradzieży z włamaniem lub inne przestępstwo przeciwko mieniu popełnione z użyciem przemocy lub groźbą jej użycia, sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a może ją wymierzyć do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Obostrzenie górnej granicy ustawowego zagrożenia

nie dotyczy zbrodni (art. 64 § 3 k.k.)

Recydywa specjalna wielokrotna oznacza sytuację, gdy sprawca popełnia trzecie z kolei przestępstwo umyślne, a skazanie za drugie przestępstwo umyślne miało miejsce w warunkach recydywy specjalnej zwykłej. Trzecie przestępstwo ma być nie tylko przestępstwem umyślnym, ale także wskazanym wyraźnie w przepisie (art. 64 § 2 k.k.) Sprawca ma popełnić jedno z tych wymienionych przez ustawodawcę przestępstw ponownie. Oznacza to, że jedno z przestępstw, za które został uprzednio skazany, również ma należeć do tej grupy. Ponadto sprawca musi odbyć łącznie karę co najmniej roku pozbawienia wolności, na który to okres składa się co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności przy pierwszym skazaniu i okres „dopełniający” do roku przy drugim skazaniu (w warunkach recydywy zwykłej). Przedawnienie multirecydywy następuje po 5 latach od odbycia ww. kary.

R. K. został skazany za kradzież z włamaniem, wyrokiem Sądu Rejonowego w Pułtusku sygn. akt II K 651/15 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia

<p>wolności w warunkach recydywy zwykłej oraz za rozbój, wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przedmiotowe kary oskarżony odbył w całości w dniu 14 kwietnia 2019 r. (z powodu objęcia ich wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Rejonowy w Pułtusku, sygn. II K 443/16), więc popełnił kolejne przestępstwo podobne w ciągu 5 lat od odbycia orzeczonych kar.</p>			
#	<p>1.5. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>2., 5.</p>	<p>R. K. i Ł. K.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Zgodnie z art. 278 § 1 k.k. podlega karze ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. § 5 przywołanego przepisu stanowi, iż przepis § 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do kradzieży energii lub karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Natomiast przepis art. 275 § 1 k.k. penalizuje sprawcę, który posługuje się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej</p>			

prawa majątkowe lub dokument taki kradnie lub go przywłaszcza. Ponadto w myśl art. 276 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego przez art. 278 § 1 k.k. są własność i posiadanie rzeczy, który za przedmiot ochrony uznaje mienie. W wypadku kradzieży karty uprawniającej do podjęcia sumy pieniężnej, w myśl § 5 przedmiotem ochrony jest w istocie własność pieniędzy. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny, które tu. Sąd podziela, kradzież karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy jest zawsze przestępstwem, niezależnie od jej wartości. Przedmiotem czynności wykonawczej jest cudza rzecz ruchoma. Określenie, że dana rzecz jest cudza, oznacza, że ma ona właściciela i jest nim inna osoba niż sprawca.

Dyspozycja art. 275 k.k. ochrania pewność obrotu prawnego, wiarygodność dokumentów stwierdzających tożsamość lub prawa majątkowe określonej osoby, praw do dysponowania takimi dokumentami przez osobę, której dotyczą, a

pośrednio także prawa majątkowe tej osoby. Strona przedmiotowa przestępstwa z § 1 polega na posługiwaniu się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe, na kradzieży takiego dokumentu lub jego przywłaszczeniu.

Natomiast przedmiotem ochrony art. 276 k.k. jest integralność dokumentów oraz swoboda dysponowania nimi przez osoby uprawnione. Strona przedmiotowa przestępstwa polega na niszczeniu, uszkodzaniu, czynieniu bezużytecznym, ukrywaniu lub usuwaniu dokumentu, którym sprawca nie ma prawa wyłącznie rozporządzać.

Na gruncie przedmiotowej sprawy nie ulega wątpliwości, iż obydwaj oskarżeni swoim czynem wypełnili kumulatywnie znamiona przestępstw stypizowanych w art. 278 § 1 i 5 k.k., z art. 275 § 1 k.k. oraz z art. 276 k.k. w warunkach recydywy specjalnej zwykłej. Oskarżeni R. K. oraz Ł. K. wspólnie i w porozumieniu ze sobą dokonali zaboru w celu przywłaszczenia torebki damskiej, która należała do R. G., w której to znajdował się portfel z gotówką w kwocie 110 zł, dowodem osobistym, prawem jazdy, kartą debetową, dowodem rejestracyjnym od

samochodu, a także lekarstwami, kosmetykami, okularami przeciwsłonecznymi oraz kluczami do mieszkania. W trakcie popełnienia czynu R. K. został na parterze urzędu, na „czatach”, natomiast Ł. K. poszedł dokonać kradzieży czegoś cennego – jako, iż pierwszą ceną rzeczą, którą zobaczył była torebka, to ukradł torebkę. Następnie po opuszczeniu urzędu oskarżeni, po wyjęciu interesujących ich przedmiotów (pieniądze oraz karta debetowa), torebkę wraz z resztą rzeczy wyrzucili do kosza na śmieci. Oskarżeni przyznali się do popełnienia zarzuczonego im czynu, a ich wina nie budzi wątpliwości. O wypełnieniu znamion przestępstw kradzieży mienia oraz kradzieży dokumentów stanowi to, że R. K. oraz Ł. K. postąpili z zabranymi przedmiotami tak jak właściciele bez zgody legalnego właściciela, czyli R. G.. Wśród zabranych rzeczy była także karta, która uprawniała do pobrania pieniędzy z bankomatu, a także dokumenty (dowód rejestracyjny oraz prawo jazdy), które sprawcy wyrzucili niezwłocznie po dokonaniu kradzieży, natomiast przy pomocy karty bankomatowej dokonali kilku płatności zbliżeniowych do kwoty 50 zł. Okolicznością bezsporną jest także to,

że oskarżeni dokonali tego przestępstwa z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej.

Zgodnie z treścią art. 64 § 1 k.k. jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Ł. K. odbył karę pozbawienia wolności powyżej 6 miesięcy m.in. za przestępstwa kradzieży w okresie od 23 marca 2015 ro do 26 stycznia 2016 r., więc popełnił przestępstwo podobne w ciągu 5 lat od odbycia orzeczonej kary (wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ, sygn. IV K 170/13).

R. K. został skazany za kradzież z włamaniem, wyrokiem Sądu Rejonowego w Pułtusk sygn. akt II K 651/15 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności w warunkach recydywy zwykłej oraz za rozbój, wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. na karę 6 miesięcy pozbawienia

<p>wolności. Przedmiotowe kary oskarżony odbył w całości w dniu 14 kwietnia 2019 r. (z powodu objęcia ich wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Rejonowy w Pułtusku, sygn. II K 443/16), więc popełnił kolejne przestępstwo podobne w ciągu 5 lat od odbycia orzeczonych kar (powyżej 6 miesięcy).</p>			
#	1.6. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
-----	-----		
#	1.7. Umorzenie postępowania	-----	-----
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
-----	-----		
#	1.8. Uniewinnienie	-----	-----
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
-----	-----		

<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. K.	1.	1.	<p>Kara 7 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka. Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył: wysoki stopień winy, wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, a także popełnienie przestępstwa w warunkach recydywy specjalnej wielokrotnej. Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył przyznanie się przez oskarżonego do zarzucanego czynu i opisanie okoliczności popełnienia przestępstwa. Przystępstwo z art. 280 § 2 k.k. jest zbrodnią, dlatego zagrożone jest karą od 3 lat pozbawienia wolności, a także karą grzywny (w przypadku gdy zostało popełnione z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej – w myśl art. 33 § 2 k.k.). Grzywna zgodnie z treścią art. 33 § 1 i 3 k.k. może być orzeczona w wymiarze od 10 do 540 stawek dziennych, przy czym wysokość jednej stawki dziennej nie może</p>

być niższa od 10 zł ani przekraczać 2000 zł, a ustalając stawkę dzienną, sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.

W świetle powyższej regulacji, w ocenie Sądu, nie sposób uznać aby kara wymierzona oskarżonemu za ww. przestępstwo była nadmierna, niesprawiedliwa, bądź przekraczała stopień winy czy stopień społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa. Oskarżony działał w sposób z góry zaplanowany. Świadczy o tym w szczególności: krótki czas przebiegu rozboju, dokładny podział ról z drugim oskarżonym, zorganizowanie transportu w postaci taksówki. Działał z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej. Swoim zachowaniem działał przeciwko różnym dobrom prawnym: mieniu, zdrowiu i życiu oraz nietykalności osobistej. W trakcie popełniania przestępstwa był bardzo agresywny wobec pokrzywdzonej, nacierał na nią z nożem zwróconym ku niej, a także wymachiwał nim w jej stronę. Powyższe okoliczności miały wpływ na orzeczenie kary surowszej wobec R.

K. niż wobec drugiego oskarżonego.

Wymierzona kara spełni również cele w zakresie indywidualnego oddziaływania na sprawcę, jak i prewencji generalnej. Jako, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, celowym było też wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 200 stawek. Ilość stawek dziennych Sąd dostosował do wskazanych wyżej: stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, jego możliwości finansowych, a także prewencyjnego oddziaływania na sprawcę. Sąd uznał, że taka kara uzmysłowi oskarżonemu nieopłacalność popełniania przestępstw i skutecznie powstrzyma go od tego na przyszłość. Zarówno kara pozbawienia wolności, jak i kara grzywny powinna mieć także wychowawcze oddziaływanie na sprawcę. Biorąc pod uwagę możliwości finansowe oskarżonego, wysokość stawki dziennej została określona w najniższym rozmiarze. Oskarżony wprawdzie jest pozbawiony wolności, nie pracuje i nie ma żadnego majątku, jednak Sąd uznał, że oskarżony ma zdolności i możliwości zarobkowe i po odbyciu kary pozbawienia

			wolności będzie w stanie uiszczyć stosunkowo łagodną grzywnę.
R. K.	2.	2.	<p>Kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 80 stawek dziennych po 10 zł każda stawka grzywny. Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył: wysoki stopień winy, wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, a także popełnienie przestępstwa w warunkach recydywy specjalnej zwykłej. Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego czynu i opisanie okoliczności jego popełnienia, a nadto samo ujawnienie przestępstwa.</p> <p>W ocenie Sądu, nie sposób uznać aby kara wymierzona oskarżonemu za ww. przestępstwo była nadmierna, niesprawiedliwa, bądź przekraczała stopień winy czy stopień społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa. Oskarżony działał z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej. Swoim zachowaniem naruszył dwa dobra prawne: mienie oraz wiarygodność dokumentów. W godzinach urzędowania Urzędu Skarbowego, w momencie gdy drugi z oskarżonych wszedł do</p>

pokoju pracownika i dokonał zaboru torebki wraz z przedmiotami w niej schowanymi (w tym dokumenty potwierdzające tożsamość oraz prawo jazdy), stał na „czatach” na korytarzu, co zarejestrował monitoring, a następnie wspólnie z drugim oskarżonym wyrzucili dokumenty należące do pokrzywdzonej.

Wymierzona kara spełni również cele w zakresie indywidualnego oddziaływania na sprawcę, jak i prewencji generalnej. Jako, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, celowym było też wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 80 stawek. Ilość stawek dziennych Sąd dostosował do wskazanych wyżej: stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, jego możliwości finansowych, a także prewencyjnego oddziaływania na sprawcę. Sąd uznał, że taka kara uzmysłowi oskarżonemu nieopłacalność popełniania przestępstw i skutecznie powstrzyma go od tego na przyszłość. Zarówno kara pozbawienia wolności, jak i kara grzywny powinna mieć także wychowawcze oddziaływanie na sprawcę. Biorąc pod uwagę możliwości finansowe

			oskarżonego, wysokość stawki dziennej została określona w najniższym rozmiarze. Oskarżony wprawdzie jest pozbawiony wolności, nie pracuje i nie ma żadnego majątku, jednak Sąd uznał, że oskarżony ma zdolności i możliwości zarobkowe i po odbyciu kary pozbawienia wolności będzie w stanie uiścić łagodną grzywnę.
R. K.	3.	1., 2.	Kara łączna 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 250 stawek dziennych po 10 zł każda stawka grzywny. Sąd uznał, że wymierzona oskarżonemu kara łączna jest w pełni adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego przestępstw. Zgodnie z treścią art. 86 § 1 i § 2 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (w przypadku R. K. od 7 lat pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny) do ich sumy (do 8 lat 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 280 stawek dziennych grzywny), nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, z zastrzeżeniem, iż wymierzając karę łączną

grzywny, sąd określa na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniami określonymi w art. 33 § 3 k.k., jednakże wysokość stawki dziennej nie może przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio (czyli w stosunku do oskarżonego R. K. - 10 zł). W świetle tych regulacji, w ocenie Sądu, nie sposób uznać aby kara łączna była nadmierna, niesprawiedliwa, bądź przekraczała stopień winy czy stopień społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw.

Orzekając w przedmiocie wymiaru kary, Sąd miał na uwadze treść art. 85a k.k., zgodnie z którym orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zatem z woli ustawodawcy przy wymiarze kary łącznej powinno się stosować przede wszystkim kryterium prewencji indywidualnej i generalnej. Jednocześnie ustawodawca dopuszcza stosowanie pomocniczo innych kryteriów przy orzekaniu kary łącznej. Podkreślić należy, że kryteria te, mają

			<p>charakter pomocniczy. Niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji.</p> <p>Opierając się na powyższym, Sąd uznał, że na gruncie niniejszej sprawy należało, przy wymiarze kary, zastosować zasadę asperacji i wymierzyć oskarżonemu R. K. karę łączną w wymiarze 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 stawek dziennych po 10 zł każda stawka dzienna grzywny. Ponadto, Sąd miał na uwadze, że przestępstwa przypisane oskarżonemu charakteryzuje bliski związek czasowy i przedmiotowy, jednocześnie nie charakteryzuje ich związek podmiotowy.</p>
Ł. K.	4.	4.	Kara 6 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka grzywny. Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył: wysoki stopień winy,

wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, a także popełnienie przestępstwa w warunkach recydywy specjalnej zwykłej. Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył częściowe przyznanie się oskarżonego do winy, a także mniej agresywne – w stosunku do brata – zachowanie.

Przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. jest zbrodnią, dlatego zagrożone jest karą od 3 lat pozbawienia wolności, a także karą grzywny (w przypadku gdy zostało popełnione z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej – w myśl art. 33 § 2 k.k.). Grzywna zgodnie z treścią art. 33 § 1 i 3 k.k. może być orzeczona w wymiarze od 10 do 540 stawek dziennych, przy czym wysokość jednej stawki dziennej nie może być niższa od 10 zł ani przekraczać 2000 zł, a ustalając stawkę dzienną, sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.

W świetle powyższej regulacji, w ocenie Sądu, nie sposób uznać aby kara wymierzona oskarżonemu za ww. przestępstwo była nadmierna, niesprawiedliwa, bądź przekraczała stopień winy czy stopień społecznej

szkodliwości
popelnionego
przestępstwa. Oskarżony
działał w sposób z góry
zaplanowany. Świadczy o
tym w szczególności:
krótki czas przebiegu
rozboju, dokładny podział
ról z drugim oskarżonym,
zorganizowanie
transportu w postaci
taksówki. Działał z
chęci osiągnięcia korzyści
majątkowej. Swoim
zachowaniem działał
przeciwko różnym dobrom
prawnym: mieniu,
zdrowiu i życiu oraz
nietykalności osobistej.
Należy wskazać, iż
co prawda samemu
oskarżony nie używał noża
w trakcie przeprowadzania
rozboju, jednakże był
świadomy, iż tym
nożem posługuje się
R. K.. Miał wcześniej
ustalone zadanie zabrania
najbardziej wartościowych
rzeczy z zaplecza sklepu.
Powyższe okoliczności
miały wpływ na orzeczenie
kary łagodniejszej wobec
Ł. K. niż wobec drugiego
oskarżonego.

Wymierzona kara spełni
również cele w zakresie
indywidualnego
oddziaływania na sprawcę,
jak i prewencji generalnej.
Jako, że oskarżony
dopuścił się przypisanego
mu czynu w celu
osiągnięcia korzyści
majątkowej, celowym było
też wymierzenie mu kary
grzywny w wysokości
200 stawek. Ilość stawek
dziennych Sąd dostosował

			<p>do wskazanych wcześniej: stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, jego możliwości finansowych, a także prewencyjnego oddziaływania na sprawcę. Sąd uznał, że taka kara umyślowi oskarżonemu nieopłacalność popełniania przestępstw i skutecznie powstrzyma go od tego na przyszłość. Zarówno kara pozbawienia wolności, jak i kara grzywny powinna mieć także wychowawcze oddziaływanie na sprawcę. Biorąc pod uwagę możliwości finansowe oskarżonego, wysokość stawki dziennej została określona w najniższym rozmiarze. Oskarżony wprawdzie jest pozbawiony wolności, nie pracuje i nie ma żadnego majątku, jednak Sąd uznał, że oskarżony ma zdolności i możliwości zarobkowe i po odbyciu kary pozbawienia wolności będzie w stanie uiścić stosunkowo łagodną grzywnę.</p>
Ł. K.	5.	5.	<p>Kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 80 stawek dziennych po 10 zł każda stawka grzywny. Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył: wysoki stopień winy, wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, a także popełnienie przestępstwa</p>

w warunkach recydywy specjalnej zwykłej. Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego czynu.

W ocenie Sądu, nie sposób uznać aby kara wymierzona oskarżonemu za ww. przestępstwo była nadmierna, niesprawiedliwa, bądź przekraczała stopień winy czy stopień społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa. Oskarżony działał z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej. Swoim zachowaniem naruszył dwa dobra prawne: mienie oraz wiarygodność dokumentów.

Zarejestrowany przebieg popełnionego przestępstwa wskazuje na bezczelność z jaką postępował oskarżony. W godzinach urzędowania Urzędu Skarbowego wszedł do pokoju pracownika i dokonał zaboru torebki wraz z przedmiotami w niej schowanymi (w tym dokumenty potwierdzające tożsamość oraz prawo jazdy), a następnie wspólnie z drugim oskarżonym wyrzucili dokumenty należące do pokrzywdzonej.

Wymierzona kara spełni również cele w zakresie indywidualnego

			<p>oddziaływania na sprawcę, jak i prewencji generalnej. Jako, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, celowym było też wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 80 stawek. Ilość stawek dziennych Sąd dostosował do wskazanych wyżej: stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, jego możliwości finansowych, a także prewencyjnego oddziaływania na sprawcę. Sąd uznał, że taka kara uzmysłowi oskarżonemu nieopłacalność popełniania przestępstw i skutecznie powstrzyma go od tego na przyszłość. Zarówno kara pozbawienia wolności, jak i kara grzywny powinna mieć także wychowawcze oddziaływanie na sprawcę. Biorąc pod uwagę możliwości finansowe oskarżonego, wysokość stawki dziennej została określona w najniższym rozmiarze. Oskarżony wprawdzie jest pozbawiony wolności, nie pracuje i nie ma żadnego majątku, jednak Sąd uznał, że oskarżony ma zdolności i możliwości zarobkowe i po odbyciu kary pozbawienia wolności będzie w stanie uiścić łagodną grzywnę.</p>
Ł. K.	6.	4., 5.	Kara łączna 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia

wolności i 250 stawek po 10 zł grzywny. Sąd uznał, że wymierzona oskarżonemu kara łączna jest w pełni adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego przestępstw. Zgodnie z treścią art. 86 § 1 i § 2 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (w przypadku Ł. K. od 6 lat pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny) do ich sumy (do 7 lat 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 280 stawek dziennych grzywny), nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, z zastrzeżeniem, iż wymierzając karę łączną grzywny, sąd określa na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniami określonymi w art. 33 § 3 k.k., jednakże wysokość stawki dziennej nie może przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio (czyli w stosunku do oskarżonego Ł. K. - 10 zł). W świetle tych regulacji, w ocenie Sądu, nie sposób uznać aby kara łączna była nadmierna, niesprawiedliwa, bądź przekraczała stopień winy czy stopień społecznej szkodliwości

popelnionych
przestępstw.

Orzekając w przedmiocie wymiaru kary, Sąd miał na uwadze treść art. 85a k.k., zgodnie z którym orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zatem z woli ustawodawcy przy wymiarze kary łącznej powinno się stosować przede wszystkim kryterium prewencji indywidualnej i generalnej. Jednocześnie ustawodawca dopuszcza stosowanie pomocniczo innych kryteriów przy orzekaniu kary łącznej. Podkreślić należy, że kryteria te, mają charakter pomocniczy. Niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji.

			<p>Opierając się na powyższym, Sąd uznał, że na gruncie niniejszej sprawy należało, przy wymiarze kary, zastosować zasadę asperacji i wymierzyć oskarżonemu Ł. K. karę łączną w wymiarze 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 stawek dziennych po 10 zł każda stawka dzienna grzywny. Ponadto, Sąd miał na uwadze, że przestępstwa przypisane oskarżonemu charakteryzuje bliski związek czasowy i przedmiotowy, jednocześnie nie charakteryzuje ich związek podmiotowy.</p>
R. K. i Ł. K.	7.	2., 5.	<p>Obowiązek naprawienia szkody w kwocie 830 zł na rzecz R. G.. Z uwagi na okoliczność, iż pokrzywdzona na rozprawie wniosła o zasądzenie obowiązku naprawienia szkody, Sąd, będąc zobligowanym wnioskiem pokrzywdzonej, stosując przepisy art. 46 § 1 k.k., orzekł od R. K. oraz Ł. K. solidarny obowiązek naprawienia szkody na rzecz R. G.. Wysokość obowiązku naprawienia szkody jest podyktowana tym, iż oskarżeni wyrządzili pokrzywdzonej szkodę w łącznej kwocie 830 zł.</p>

1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarTE w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. K.	8.	1., 2.	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności, okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia zatrzymania, tj. od dnia 27 września 2019 r. do 6 sierpnia 2020 r. Powyższe zaliczenie jest spowodowane wprowadzeniem do wykonania od 6 sierpnia 2020 r. (sygn. IV K 696/14) wobec oskarżonego innej kary pozbawienia wolności w trakcie stosowania wobec niego tymczasowego aresztowania w sprawie.
Ł. K.	8.	4., 5.	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności, okres tymczasowego aresztowania w sprawie w dniu pierwszego zatrzymania, tj. dnia 27 września 2019 r. oraz od dnia 16 grudnia 2019 r. do dnia 23 stycznia 2020 r. oraz od dnia 2 maja 2020 r. do dnia 26 czerwca 2020 r. Powyższe zaliczenie jest spowodowane wprowadzeniem do wykonania od 23 stycznia

			2020 r. do dnia 2 maja 2020 r. (sygn. II K 153/18) oraz od dnia 26 czerwca 2020 r. (sygn. XIII K 120/19) wobec oskarżonego innych kar pozbawienia wolności w trakcie stosowania wobec niego tymczasowego aresztowania w sprawie.
Ł. K.	9.	4.	Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd zwrócił dowód rzeczowy w postaci bluzy sportowej z kapturem Ł. K. zatrzymany od niego, wobec tego, że na tym etapie jest zbędny w postępowaniu.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Sąd w wyroku nie orzekł obowiązku naprawienia szkody na rzecz D. M., albowiem pokrzywdzony o to nie wnosił, a nadto z akt sprawy wynika, że sklep był ubezpieczony od kradzieży.			

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
10.	<p>Na podstawie art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze i § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5, a także § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r., Sąd zasądził na rzecz adw. M. K. (1) – obrońcy oskarżonego R. K. oraz na rzecz adw. A. B. – obrońcy oskarżonego Ł. K. kwoty po 1260 zł powiększone o podatek VAT tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną oskarżonym z urzędu. Wysokość zasądzonych kwot wynika z ilości terminów rozpraw na jakich byli obecni obrońcy (4), a także uwzględnia koszty postępowania przygotowawczego (prowadzonego w postaci śledztwa).</p>	
11.	<p>Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił oskarżonych: R. K. oraz Ł. K. od ponoszenia kosztów postępowania w sprawie, albowiem oskarżeni odpowiednio od</p>	

27 września 2019 r. oraz 16 grudnia 2019 r. są pozbawieni wolności, (oskarżony Ł. K. był hospitalizowany od dnia 27 września 2019 r. do dnia 16 grudnia 2019 r.) nie osiągają żadnych dochodów, nie pracują, ani nie posiadają żadnego majątku. Z tych powodów Sąd uznał, że uiszczenie kosztów przez oskarżonych byłoby dla nich zbyt uciążliwe, a wręcz niemożliwe.

1Podpis